

ОСТАННІ НОВИНИ

- 15.06 23:58** **ЧС-2026: результати та відеоогляди матчів, розклад телетрансляцій в Україні**
- 15.06 22:01** Полупічний лимонад: готується напрохуд просто
- 15.06 21:59** Девід Бекхем розкрив секрет щасливого шлюбу з Вікторією
- 15.06 21:01** Додайте чайну ложку цукру спеці до киячкової квасолі: вона буде м'якою та без гіркоти
- 15.06 20:35** Понад рік боровас за життя: війн з Львівщини не переніс важкого поранення
- 15.06 20:08** Хрустке зовні, ніжне всередині: готуємо домашнє безе
- 15.06 19:45** Дівам — «Справедливість» та вибір без компромісів, Левам — «Шістка Жезлів» і смак заслуженої перемоги: Таро-прогноз на 16 червня

«Українські фарфористи створили унікальну галерею образів співачок», — колекціонерка Людмила Карпінська-Романюк

Ольга СМЕТАНСЬКА, «ФАКТИ»

«Слава в руках у праці». — казав Леонардо да Вінчі. Це стосується й митців, і письменників, і музикантів... Шлях до слави, як відомо, завжди непростий. Потрібні талант та готовність працювати майже цілодобово. Немало залежить і від удачі — так вважає чимало артистів.

Слава ж — це не тільки квіти, оплески та компліменти. Часом вона стає нелегким випробуванням у житті.

Сьогодні мова піде про образи співачок в українській порцеляній двадцятого століття. Вітчизняні фарфористи створили галерею, яка вражає колоритом та різноманіттям. Кожна деталь цікава та варта уваги.

В інтерв'ю «ФАКТАМ» колекціонерка, дослідниця української порцеляни, авторка книг Людмила Карпінська-Романюк розповіла про образи співачок, втілені в українській малій пластичі двадцятого століття.

«Солістка» Ольги Рапай передає стан натхнення"

— Фарфор крихкий, голос ефемерний, та разом вони виявляються сильнішими за час, — говорить Людмила Карпінська-Романюк. - Ось «Солістка» відомої української скульпторки Ольги Рапай. Співачка зображена у світлі рампи, але це світло не театральне, а внутрішнє. Порцеляна звучить тут, як арія. Плавний силует сукні, що м'яко розливається донизу, нагадує розгорнуту музичну фразу — від тихого, ліанісимо до повного, насиченого акорду. Бірюзовий тон вбрання прохолодний, шляхетний, стриманий. Він не кричить, не змагається з формою, а підтримує її, як акомпанемент підтримує голос.

Ольга Рапай. «Солістка». Київський експериментальний кераміко-художній завод. 1959 рік

— Постаць співачки велична! Саме так сприймалися зірки сцени тієї епохи...

— Справді. Кожна деталь невипадкова. Чорна хустка, перекинута через плече, стає драматургічним акцентом. Рожеві та червоні квіти розквітають на чорному, як інтонаційні підоми в кульмінації арії. Обличчя спокійне та зосереджене. Погляд спрямований трохи вбік — не до глядача, а в простір звуку. Вона ніби слухає власну внутрішню мелодію. «Солістка» Ольги Рапай — узагальнений образ сцени кінця 1950-х. Це втілення жіночої сили голосу, культури постви, інтелігентності образу. Фарфор тут наче дихає. Світло ковзає по гладкій поверхні сукні, затримується на вигині плеча, м'яко переходить у хвилю подолу. У цьому переливі — життя. І здається, що варто лише на мить прислухатися — і з цієї тендітної статуєтки пролунає чистий, ясний голос. Скульптури співачок у творчому доробку українських фарфористів — це візуальна історія звучання епохи. Вони фіксують стиль 1950–1980-х років, сценічну моду, інтонацію часу, але водночас виходять за його межі. У цих образах — гідність, жіночність, сила й крихкість, що існують разом. Ольга Рапай створює образ, що балансує між реальністю та символом. Її солістка передає стан натхнення.

«Глазур ловить світло й робить фігуру естрадної співачки живою: вона міняється залежно від освітлення, як змінюється голос відповідно до настрою»

— Хто ще з українських митців створив у порцеляні образи співачок?

— Дуже колоритні роботи відомого митця Владислава Щербини. Його героїні ліричні. Вони не демонструють голос, а проживають його. Ось естрадна співачка у біло-блакитному вбранні. Мікрофон в її руках — знак нової епохи, нової сцени. Колірна палітра, плавні лінії — усе підкреслює тендітність мити, коли спів стає особистим відкриттям.

Ця постаць — мов світло, розлите в порцеляні. Її сукня вишукана, перламутрова, з легким сяйвом. Золотаве волосся м'яко обрамляє обличчя. Очі трохи піднесені, губи відкриті — у них звучить нота, можливо, висока й тривала. Вона притискає мікрофон до щокви так, ніби це не технічний предмет, а продовження голосу, крихітний свідок її хвилювання. У цьому жесті є щось дуже людське — довіра до сцени, до слухача, до власної пісні. Руки складені в м'якому русі, немов вона обіймає звук. Це жінка з внутрішнім світлом — лірична, зосереджена, вразлива. У 1985 році такий образ звучав по-особливому. Владислав Щербина створює не сценічну зірку, а стан. Порцеляна передає не гучний акорд, а інтонацію — тиху, чисту, майже кришталеву.

Владислав Щербина. «Естрадна співачка» (з мікрофоном). Київський експериментальний кераміко-художній завод. 1985 рік

— Які мистецькі секрети створення такого образу?

— Глазур ловить світло й робить фігуру естрадної співачки живою: вона міняється залежно від освітлення, як змінюється голос відповідно до настрою. У цій роботі відчувається синтез декоративності й психологізму — характерна риса київської школи 1980-х років.

Читайте також: «Скульптурні троянди без аромату, але неначе з пам'яттю про нього», — колекціонерка Людмила Карпінська-Романюк

«Мить, коли голос торкається серця, порцеляна зберігає назавжди»

— Краса!

— А ось ще одна робота — «Співачка». У ній мить довіри між виконавицею й слухачем. Мить, коли голос торкається серця. І порцеляна зберігає цю мить назавжди. Тонка постаць у довгій чорній сукні, що спадає донизу глибокими хвилями, нагадує завісу сцени перед початком концерту. Її рух стриманий, зібраний, але у цій стриманості відчувається напруження очікування. Зопото на корсажі — не просто декоративна смуга, а світло рампи, що ковзає по фігурі. Чорні й золоті — мов темрява зали й сяйво прожекторів. Букет троянд в її руках — мов подяка після виступу. Жалі й рожеві квіти у букеті контрастують зі стриманістю силуету. Вони повертають образ до людського, до тепла. Бо за сценічною постацією — жінка, вразлива, жива, витончена, як мистецтво, яке вона несе людям. Українські фарфористи другої половини ХХ століття створили унікальну галерею образів співачок. І щоразу, коли світло падає на їхні обличчя, здається: це мить — і прозвучить перша нота.

Владислав Щербина. «Співачка». Київський експериментальний кераміко-художній завод. 1980-ті роки

До речі, запрошуємо читачів «ФАКТИВ», які є поціновувачами краси порцеляни, до першого в Україні Музею фарфорових фігур ShvetsiMuseum. У колекції музею ви зможете побачити найкращі зразки світових фарфорових мануфактур. У музеї є зал українського фарфору, де представлено чимало унікальних робіт вітчизняних майстрів-фарфористів. Наймовірніше порцелянова подорож подарує вам багато позитивних емоцій та запам'ятається на все життя!

Раніше в інтерв'ю «ФАКТАМ» Людмила Карпінська-Романюк розповіла про порцелянові сеті Івана Сенька, які вражають вишуканістю.

Фото з альбому Людмили Карпінської-Романюк

Читайте нас у Facebook

До змісту розділу
Побачили помилку? Виділіть її та натисніть CTRL+Enter
Друкувана версія
Лист редакторів
Поскаржитися

Поділитися
0
Поділитися
Твітнути

ЗАРАЗ ЧИТАЮТЬ

- Українці змусять встановити вдома другий лічильник електричності: кого це стосується
- Стрілянина — «Колесо Фортуни» і несподівані подорожі. Терези — «Закохані» і важливий вибір: Таро-прогноз на літо 2026
- Дівам — «Справедливість» та вибір без компромісів, Левам — «Шістка Жезлів» і смак заслуженої перемоги: Таро-прогноз на 16 червня
- Як правильно використовувати капсули для прання: помилки та корисні лайфхаки

Новини партнерів

Мана сайту
Світ
Перша лівія
Блогні
Спорт
Футбол
Культура
Шоу-бізнес
Люди та звірі
Фігурка дня
Суспільство
Стиль життя
Книга рецептів
Люди та звірі
Життєві історії
25 років потому
Історія суцільності
Нача та технологія
Клуб споживачів
Запитайте у Фактів
Мистецтва дня
Гороскоп
Курс валют
Фотофакти
Погода